

Veeda-viisautta kuolemasta

(bhakti – vastaseerumi maailman tuskaan ja kuolemanpelkoon)

JAYA GOVINDA DAS

Johannes Kurki – GaudiyaVaishnava eli bhakti-yoganopettaja ja matkailualan ammattilainen joka on asunut Intiassa yli 10 vuotta. Puh. 0449875547, jaygovinda108@gmail.com, www.Avatar-Adventures.com, www.PureBhakti.com

Jokainen meistä toivoo elävänsä onnellisen ja pitkän elämän, vaikka se fyysisellä tasolla päättyykin jonain päivänä. Maanpäällistä elämää ei kannata ottaa liian raskaasti – sen vaikeuksista ja haasteista huolimatta! Ne eivät ole ikuisia vaan väliaikaisia. Vain tietämättömyyttä ihmiset hairahtuvat joskus epätoivoisiin ratkaisuihin, mutta siitä tietämättömyydestä on päästävä viipymättä vapaaksi. Päihteet, huumet tai itsemurha eivät todellisuudessa tuo meille helpotusta, vaan kahlitsevat meidät uusiin tuskiin. Käytännössä kuolemaa ei ole, sillä se on sielun asema – mutta jos fyysisen kuoleman ei sallita tapahtua todellisuuden hienosyisten lakien mukaisesti, niin se johtaa hyvin vakaviin ongelmiin, ja joudumme kokemaan paljon enemmän kärsimystä, kuin voimme kuvitella.

Vapautta ei saa osakseen hän, joka pakenee kohtaloaan, vaan hän, joka rohkeasti kohtaa sen. Meille on kertynyt tietty osa elämässä, jota emme voi saman tien muuttaa (esim. ulkonäkö, terveys, ihmissuhteet, työasiat jne), karmallisista syistä eli aikaisempien tekojemme vastavaikutuksena. Jos joku yrittää päättää päivänsä ennenaikaisesti, ajatellen elämän haasteiden olevan liian vaikeita kestä, niin hän joutuu kohtaamaan kaiken saman uudestaan, seuraavassa elämässään; mutta ensin hän joutuu eräänlaiseen välitilaan ilman fyysistä kehoa, ja kaipuu maallisiin nautintoihin piinaa häntä yhä, ja sama ahdistus. Mitä muuta kärsimystä siitä seuraa – sekin kuvaillaan Veeda-kirjallisuudessa yksityiskohtaisesti. Paras vastalääke aineellisen olemassaolon tuskiin kätkeytyy bhaktiin, puhtaana rakkauden polkuun. Se on oivallisinta balsamia

sestä sydämelle että sielulle, ja valaisee ihmisen sisintä rauhalla ja ilolla.

Veedisestä näkökulmasta katsottuna ihmisellä ei ole koskaan oikeutta riistää itseltään – eikä keneltäkään muultakaan elävältä olenolta – henkeä, sillä se on luonnonlakien vastainen teko. Sanoo maassa vallitseva laki mitä hyvänsä, eli vaikka siitä ei jää kiinni, niin siitä seuraa universaalien karman lakien mukainen vastavaikutus ja rangaistus, kuten aina kun teemme tahallamme (tai vaikka tahattomasti) jotain väärää. Saatat yllättyä kuullessasi että käytännössä on olemassa keino kuoleman ja siihen liittyvien pelkojen voittamiseen. On parasta perehtyä aiheeseen Veeda-auctoriteettien näkökulmasta, ja noudattaa bhakti-yogan ikuista menetelmää joka puhdistaa sydäimestä kaiken pelon ja tuskan, sekä siunaa sitä onnellisuuden säteillä.

Usein ihmiset rakastavat ajatusta eläkepäivistä, jolloin ei tarvitse enää käydä päivittäin töissä rehkimässä jne, vaikka vanheneminen sellaisenaan onkin kenties jopa lievän pelon aihe. Elämä tuntuu loppuvan kesken ja silti – on niitäkin, jotka kohtaavat

luonnollisen kuoleman varhain. Ajankohdtaa ei tiedä kukaan muu kuin Parameshvara, Todellisuuden Korkein Hallitsija, Sri Krishna jokaisen sydämessä. Hän on Jumala ja Häntä voi lähestyä vain bhaktin eli pyyteettömän rakkauden, rukouksen, palvelun ja mietiskelyn välityksellä. Niin ollen elämän tarkoitus on elää hyveellistä elämää ja kehittyä henkisesti; silloin monet salatut asiat rupeavat vähitellen raottumaan.

Iän myötä alamme pikku hiljaa havaita fyysisen kehomme rapistumisen merkkejä. Se muistuttaa meitä jokaista siitä, että kehomme on väliaikainen; jonain päivänä meidän täytyy kohdata kuolema kasvoina kasvoihin. Herättääköhän se meissä pelonsekaisia tunteita tai paniikkia? Herättää tai ei, joka tapauksessa on aina tyynnyttävää ja valaisevaa lukea Bhagavad-gitaa, eli Herran Laulua. Siellä Krishna itse opettaa, että me emme ole tämä keho, vaan sen sisällä asustava henkinen olento – atma eli ikuinen sielu, joka on kuolematon.

Johannes Kurjen luento Sateenkaaripäivillä. Katso s. 6

Menneen kuoleminen matkalla tulevaan

SEIJA AALTO JA SEPPO ILKKA
www.uusisade.fi

”Elämä on kuolemista” lauletaan Juicen tunnetussa laulussa. Tottahan se onkin, vaikka emme juuri tule sitä ajatelleeksi. Jo kehommekin muuttuu koko ajan. Soluja kuolee ja syntyy kaiken aikaa. Kehon kuolema on ihmisen väistämätön osa.

Kuolemaa pelätään kuitenkin usein suuresti. Pelätään läheisten menettämistä, toimintakyvyn heikkenemistä, ulkonäön rapistumista, pelätään sairauksia ja kärsimyksiä. Pelätään myös sitä, mitä tapahtuu kuoleman jälkeen. Pääsemmekö taivaaseen vai joudummeko helvetin tuoleen? Rangaistaanko meitä pahoista teoistamme?

Kuoleman pelko saa meidät turvautumaan kaikenlaisiin keinoihin, joilla pyrimme hallitsemaan elämäämme. Voimme valita esimerkiksi fyysisen kehon ankarat harjoitukset, joilla uskomme pitävämmehän kehomme pidempään elossa. Meillä voi olla ihannekuva täydellisestä kehosta. Tämä kuva voi kuitenkin vääristyä ja johtaa jopa hengenvaarallisiin sairauksiin, kuten anoreksiaan tms. Terveystoimilu, joka saattaa muuttua oikean opin terroriksi, liittyy samaan asiaan. Erilai-

set ”oikean” ravinnon opit tähtäävät usein täydelliseen terveyteen. Kosmetiikkateollisuus luo harhaa ikuisesta nuoruudesta. Kehon hyvinvoinnin, kunnan ja kauneuden vaalinta on toki rakkauden ilmentämistä omaa olemusta kohtaan. Vääristyneenä ja liiallisena se kertoo kuitenkin kuolemanpelosta. Kaoottisessa, muuttuvassa maailmassa on edes oma keho, mitä kuvittelemme voivamme hallita.

Jos ihminen uskoo, että kuolema on kaiken loppu, on ymmärrettävää, että huomio kiinnittyy vain elämän pidentämiseen ja kehon kunnossapitoon. Henkisesti suuntautuneella ihmisellä on myös ajatus sielun olemassaolosta ja elämän jatkuvuudesta. Se antaa toivoa kuoleman edessä.

Ihmiset ovat yrittäneet helpottaa pelkoa luomalla monenlaisia käsityksiä kuolemasta. Materialistinen ajatus kaiken loppumisesta on sikäli lohdullinen, että mikäli niin kävisi, emme jäisi suremaan omaa kuolemaamme. Kautta aikojen on kuitenkin ollut ihmisiä, joilla on ollut kokemuksia yhteydestä hengen tasoille. Ns. kuolemanrajakokemuksia on ollut joillakin ihmisillä varmaan kautta aikojen. Näyttää siltä, että nykyaika on entistä valmiimpi käsittelemään niitä julkisesti.

Kuoleman rajalla käyneiden kerto-

mukset valaisevat hetkiä, joina ihmisen tietoisuus on jo irrallaan hänen kehostaan, lähdössä henkimaailmaan. Hän on kuitenkin palannut ja tahtoo nyt kertoa muillekin, että kuolemaa ei tarvitse pelätä. Vaikka kertomukset ovat yksilöllisiä ja niissä on eroja, näyttää pääviesti olevan, että kuolemassa siirrytään kauniiseen ja rakkauden täyteiseen olemassaoloon. Ennen tämän näkemistä yksilön on ehkä kuitenkin pitänyt kulkea vaikeamman vaiheen läpi.

Kuolemanrajakokemukset osoittavat osaltaan, miten ihmisen tietoisuus voi toimia ajassa ja ikuisuudessa. Niitä kokeneet ovat kertoneet, miten eri aikojen tapahtumat ja tunteet ovat olleet läsnä samanaikaisesti. Ajallisen elämäme perusilmiöitä on hetkestä hetkeen tapahtuva menneen katoaminen ja uuden viriäminen. Nykyhetkessä ovat läsnä sekä mennyt, joka kuolee, että tuleva, joka syntyy. Olemmeko valmiita kohtaamaan menneisyytemme kuoleman voidaksemme matkata vapaina tulevaan?

Seija Aallon ja Seppo Ilkan luento Sateenkaaripäivillä. Katso s. 6

Kuolemiseen liittyvää kirjallisuutta:

Kuoleman kulttuurisista käytännöistä

Kuoleman kulttuurit Suomessa 2014. ToimOuti Hakola, Sari Kivistö & Virpi Mäkinen. Helsinki: Gaudeamus.

Lehikoinen, Heikki. 2011. Katkera Manalan kannu: kuoleman kulttuurihistoria Suomessa. Helsinki: Teos.

Kuoleman syväpsykologiasta

Kübler-Ross, Elisabeth. 1970. Raportti kuolemi-

sestä Helsinki: Otava. Suom Annukka Aikio. Alkuteos: On Death and Dying [1969].

Kübler-Ross, Elisabeth. 2009. On Death and Dying What the dying have to teach doctors, nurses, clergy and their own families. 40th Anniversary Edition. London: Routledge.

Kübler-Ross, Elisabeth 2006 Suru ja surutyö Helsinki: Basam books Suom. Lauri Porceddu Alkuteos: On grief and grieving : finding the meaning of grief through the five stages of loss

Kuolemanlähikokemuksista

Courtney, Hazel. 2011. Lähtölaskenta matkalle kotiinEspoo: Michael-kirjat. 2. painos. Suom. Riitta Alexandersson. Alkuteos: Divine Intervention (1.p.1999).

Boldman, Robert 2010 Seitsemän askelta kohti valoa: kertomuksia kuolemanlähikokemuksista Espoo: Michael kirjat Suom. Riitta-Liisa Alexandersson

Van Duin, Veronika 2012 Sateenkaari virran yllä: kokemuksia elämästä, kuolemasta ja toisista maailmoista [Helsinki:] Suomen antroposofinen liitto Suom. Eira Hernberg.

Kuolemissen kohtaaminen

Graber, Ann V 2011. Matka kotiin: valmistautuminen elämän perimmäiseen seikkailuun. [Espoo] : RKS-Tietopalvelu. Engl alkuteos: The Journey Home Suom. Mirja Kuutio.

Elämän puu: kirjoituksia saattohoidosta2013 Toim. Juha Hänninen & Marjukka Luomala. Helsinki: Otava.

Elämän ja kuoleman suhteesta

Kaliva, Visa 2000. Egyptiläinen kuolleiden kirja : Ani'n papyrus : kirja etenemisestä päivän kanssa Fiskars : Quius-kirja

Kübler-Ross, Elisabeth. 2008. On Life after Death. 2. Rev. ed. Berkeley: Celestial Arts.

Sogyal Rinpoche. 1997. Tiibetiläinen kirja elämästä ja kuolemasta Helsinki: Otava. Alkuteos: Tibetan Book of Living and Dying.1992.

Tiibetiläinen kuolleidenkirja 2005. Helsinki: WSOY (3.painos) (1.p. 1979) suom Ilkka Tanner Suomennettu The Tibetan Book of the Dead - teoksen laitoksesta, jonka tiibetin kielestä ovat kääntäneet Francesca Fremantle ja Chögyam Trungpa.